

Święta Boża Rodzicielka

W każdy Nowy Rok wprowadza nas Najświętsza Maryja Panna, gdyż 1 stycznia obchodzimy w Kościele Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki. Prawda o Bożym Macierzyństwie Maryi została uroczyście ogłoszona podczas Soboru w Efezie w 431 roku, jednak istniała w Kościele od Jego początku. Maryja jest Matką Boga, ponieważ Ten, którego poczęła za sprawą Ducha Świętego, i którego zrodziła, Jezus Chrystus jest Bogiem. Jest On równy w bóstwie Ojcu i Duchowi Świętemu. Maryja w Jezusie Chrystusie jest zatem nie tylko Matką Człowieka, ale również i Boga. Święta Boża Rodzicielka.

Szczególnie w Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, ale także w okresie Narodzenia Pańskiego, który tradycyjnie kończymy 2 lutego, w Święto Ofiarowania Pańskiego, myśli i serca wielu czcicieli Matki Bożej biegną do Nazaretu i Betlejem. Biegną również na jedno z siedmiu wzgórz Rzymu, na wzgórze *Esquilineum*, na którym od IV wieku wznosi się Bazylika Matki Bożej Większej, jedna z czterech Bazylik Większych Wiecznego Miasta.

Jak podaje pobożna legenda, papież Liberiusz, który zasiadał na Stolicy Piotrowej w latach 352 - 366, we śnie ujrzał Najświętszą Maryję Pannę, która prosiła, aby wybudował kościół na miejscu, które Ona wskaże. Niebawem, 5 sierpnia na wzgórze *Esquilineum* spadł śnieg, co w tym czasie było mało prawdopodobne, więc papież uznał to wydarzenie za wyraźny znak z nieba i na śniegu wytyczył obręb nowej świątyni, ku czci Bożej Rodzicielki. Rozbudowę bazyliki zainicjował papież Sykstus III w V wieku. W znacznej mierze to właśnie taka forma świątyni przetrwała do dzisiejszych czasów. W ciągu wieków kolejni następcy świętego Piotra upiększali maryjną bazylikę, czego dowody możemy zobaczyć przekraczając progi tego niezwykłego kościoła.

Wszyscy nawiedzający to święte miejsce kierują wzrok ku pięknej mozaice w zwieńczeniu absydy w nawie głównej, na której przedstawiono królującą Maryję wraz z Chrystusem. Mozaika sięga początków XIV wieku, kiedy to z okazji roku jubileuszowego 1300 przebudowano absydę głównej nawy. Scena ukoronowania Maryi przez Syna Bożego jest zwieńczeniem Jej ziemskiego życia bez reszty poświęconego Bogu.

Sercem rzymskiego sanktuarium jest boczna kaplica w której znajduje się czczona od XIII wieku ikona Matki Bożej *Salus Populi Romani* (Ocalenie Ludu Rzymskiego). O jej znaczeniu dla miasta i świata przypomina nam nieustannie papież Franciszek, który każdą swoją podróż apostolską rozpoczyna i kończy właśnie tu, najpierw polecając Maryi wszystkich których spotka na pielgrzymim szlaku a potem dziękując za to, czego dane mu było doświadczyć.

W Bazylice Matki Bożej Większej jest jeszcze jedno szczególne miejsce. To kaplica z relikwiami Żłóbka Betlejemskiego, nazywana Grotą Narodzenia lub Rzymskim Żłóbkiem. Powstała już w V wieku, w czasach rozbudowy świątyni przez papieża Sykstusa III. Tu pochylając się nad tajemnicą narodzenia Jezusa Chrystusa, odkrywamy tajemnicę życia Maryi, Świętej Bożej Rodzicielki.

W kaplicy Żłóbka umiejscowionej pod konfesją głównego ołtarza znajduje się pomnik błogosławionego papieża Piusa IX, którego widzimy w postawie adoracji. Pontyfikat papieża Piusa IX był najdłuższym od czasów świętego Piotra, trwał prawie 32 lata, od 1846 do 1878 roku. Jego obecność to szczególny dar i znak dla całej Rodziny Salezjańskiej, gdyż Pius IX był serdecznym przyjacielem Świętego Jana Bosko i to w czasach Jego pontyfikatu Ksiądz Bosko zainicjował wiele dzieł w Rodzinie Salezjańskiej.

Wpatrując się w Maryję, Świętą Bożą Rodzicielkę, wraz z Nią rozważajmy tajemnicę przyjścia na świat Jezusa Chrystusa, naśladując w tym błogosławionego Piusa IX. Jej wstawiennictwu polecajmy nasze sprawy, tak jak papież Franciszek rozpoczynając i kończąc większe i mniejsze dzieła naszego życia przy Jej sercu. Zaufajmy Wspomożycielce, jak uczy nas Ksiądz Bosko, a wtedy zobaczymy co to są cuda.

*Ps. Informacje historyczne zaczerpnięto w znacznej mierze z książki, pt.: **Śladami pierwszych chrześcijan. Przewodnik kulturowy po wczesnochrześcijańskim Rzymie**, autorstwa Moniki Ożóg i Henryka Pietrasa SJ*